

Työssäoppimisraportti 9.4–21.5.2016

Toni Sipilä

Kun aloitin opiskelut jedussa, aloin melkein heti tiedustelemaan mahdollisuuksia päästä ulkomaille työssäoppimaan. Vasta kolmantena vuotena, kun olin jo oikeastaan unohtanut koko jutun, opettaja huikkasi, että olisi mahdollisuus päästä Puolaan. Olin samantien valmis lähtemään haalimaan kokemuksia. Kuultuani mahdollisuudesta reissuun oli vielä useampi viikko, mutta loppujen lopuksi se tuli tosi äkkiä. Kaikki paperit ja muut tarpeelliset asiat kuitenkin kerkesi hoitaa kohtuudella kun oli kuulolla. Lentoliput Helsingistä Gdanskiin hoidettiin itse heti apurahan saavuttua tilille. Lento ajoitettiin lauantaiksi, jotta olisi vähääkään aikaa pysähtyä ennen maanantaina alkavaa työtä. Halvatlennot.fi sivulla oli helppo verrata eri lentoyhtiöiden hintoja. Varasimme myös hotellin kentän läheisyydestä yhdeksi yöksi.

Reissupäivänä 9.4.2016 oli aikainen herätys, koska juna lähti jo kuuden maissa. Myöhemmällä junalla taas ei olisi jäänyt tarpeeksi aikaa lentoselvityksiin. Nyt katsoisi junamatkan ja lennon aikataulut paremmin toisiinsa sopiviksi, ettei tarvitse kentällä odotella 5:ttä tuntia.

Lentokentältä pääsi melko edullisesti taksilla hotellille n. 10 km päähän. Puolassa kyseisen mittaiset matkat kuitenkin hoituu ehdottomasti helpoiten ja halvimmin linja-autoilla. Ensimmäisenä ei kuitenkaan hypäTTY bussiin, mutta kun sen oppi, pystyi päivässä käymään melko monessa paikassa. Pysäkeillä luki aina järjestyksessä paikannimet, johon kyseisen numeron omaava linja-auto menee. Arki- ja pyhäpäiville oli omat aikataulut selkeästi esitettynä. JakDojade oli todella kätevä sovellus kännykkään, johon laitettiin lähtöosoite ja päämäärä, jonka jälkeen se kertoi oikeat linjat ja niiden numerot, sekä lähtöajat reaaliajassa. Matka tosin piti muistaa hakea hotellin Wifin alueella, jossei halua käyttää puhelimen nettiä ulkomaan hinnoilla.

Ensimmäinen majapaikka oli hommattu Komornikistä, läheltä Poznania, työpaikan toimesta, mikä osoittautui virheeksi, sillä se oli mallia 5-tähden hotelli. Hinta oli sen mukainen, vaikka Puolassa asuminen kohtuu halpaa yleisesti olikin. Ison osan apurahoista kyseiseen hotelliin käytettyä aloimme vastedes varaamaan itse mökkimme booking.comista. Hotelli oli varattu noin puoleen väliin asti to-aikaa. Seuraavaksi asuinpaikaksi halusimme sellaisen paikan, jossa olisi ruoanlaitto mahdollisuus. Hotelli-aamupala on muutaman päivän hyvää mutta ei toimi pidemmäksi aikaa. Töihin piti olla omat sapuskat. Vaihtoehtona oli omakustanteinen grilliruoka, joka ei meitä innostanut. Ulkona syöminen oli melko edullista, mutta omatekemä ruoka houkutteli molempia. Seuraava asuinpaikka olikin omakotitaloa vastaava paikka, Villa hof, joka sijaitsi Lubonissa. Oma keittiö ja pyykkikone ovat mielestäni sellainen juttu, joiden paino kämppää varatessa on suuri, jos kyseessä on yhtään pidempi aika.

Ensimmäisinä työpäivinä tehtaan väki hoiti kuljetukset, jotta työmatka tuli meille tutuksi. Ensimmäisestä hotellista matka oli noin 3-4km ja toisesta pari kilometriä enemmän. Se oli aika helppo matka linja-autolla. Vastaanotto työpaikalla oli pääsääntöisesti kaikkien osalta positiivinen. Porukkaan pääsi nopeaa tutuksi, vaikkei kaikki puhuneet sanaakaan englantia. Suuri apu oli, että tehtaanjohtaja oli suomalainen, jolta muutaman toimistotyöläisen lisäksi onnistui tulkkaaminen kielimuurin ollessa korkea. Alussa meille esiteltiin tehdasta ja kerrottiin pääpiirteissään mitä tulemme jaksolla tekemään ja millä työajoilla. Erikoisena tapana tehtaalla oli kätellä aina jokaista töihin tullessa ja lähtiessä. Ja maassa yleisestikin tervehdittiin usein kädestä pitäen.

Yhtenä viikonloppuna menimme junalla Varsovaan katsomaan miljoonakaupungin menoa. Jo pelkästään esimerkiksi ostoskeskus oli niin iso, että olisi helposti mennyt koko päivä vaikkei sen kummemmin shoppailija olekaan. Hienoihin nähtävyyksiin kuului mm. toistaiseksi Varsovan korkein rakennus, kulttuurin ja tieteen palatsi, jonka huippu on reilusti yli 200 metriä korkea. Näkymät tornista alas kaupunkiin olivat uskomattomat.

Ihmiset Puolassa olivat ystävällisiä ja melko sosiaalisia. Iltaa viettäessä löysi helposti juttuseuraa, joilta oli mielenkiintoista kuulla paikallisesta kulttuurista. Todella moni kuitenkin oli jostain muualta tullut esimerkiksi vain käymään Puolassa, joten sai myös kuulla muusta kuin Puolasta.

Vapaa-aikana löysi yleensä tekemistä yleisten 'kotitöiden' lisäksi. Esim. Poznanissa oli iso kylpylä, Termy maltanskie. Siellä oli saunamaailma, joka oli mahtava paikka pitkän aikaa saunasta erossa olleena. Koko päivä siellä menikin. Komornikissä oli luonnonpuisto, jossa oli n. 80 km reittejä käveltäviksi tai vaikka pyöräiltäväksi. Lisäksi vähänväliä oli punttisaleja ja tenniskenttiä ym. Ruokakaupassa käydessä samalla rahalla, mitä Suomessa saisi marketista kassillisen, saattoi saada noin ostoskärryn verran elintarvikkeita. Yleisimpiä ruokakauppoja olivat Tesco, Netto ja Lidl. Maksaminen onnistui normaalisti kortilla. Alkuun tuli nostettua käteistä, mutta jossain vaiheessa huomasi ettei se ole tarpeellista. Toki jotkut pikku kioskit eivät omanneet kortinlukulaitetta, mutta yleensä kortti kelpasi maksuvälineenä. Ravintoloissa yleensä jätettiin tippiä, tietysti jos palvelu vastasi odotuksia.

Kaikenkaikkiaan reissu oli todella silmiä avaava, ja antoi paljon kokemuksia ja madalsi kynnystä lähteä tulevaisuudessa taas ulkomaille. Kielitaito parani erityisesti sen osalta, että uskaltaa helpommin alkaa käyttää omaa englannin kieltä, vaikkei sitä paljoa olekaan.